

**Avondgebed op dinsdag 31 maart 2026 (Maranathakerk) i.s.m.
NGK-Ablasterdam-Nieuw-Lekkerland
Voorganger: ds. M.F. van Schoonhoven en ds. S. Haverkamp
Organist: Kees de Keijzer
Schriftlezing: Ds. S. Haverkamp**

Inleidend orgelspel

Moment van stilte

Bemoediging

Aanvangstekst: Matteüs 20: 22a (NBV21)

Maar Jezus zei hun: 'Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik zal moeten drinken?'

Zingen: Psalm 62 : 1 en 5 (Geref. Kerkboek)

1. Voorwaar, ik keer mij stil tot God.
Hij is mijn heil, mijn vaste rots.
Een schuilplaats wil Hij voor mij wezen.
Alleen bij Hem is hulp in nood.
Hij is mijn burcht, zijn macht is groot,
ik wankel niet, ik zal niet vrezen.
5. Voorwaar, de mensen, arm of rijk,
zijn aan een ademtocht gelijk,
als God hen in zijn schaal gaat wegen.
Stel geen vertrouwen op geweld,
op groot bezit aan goed of geld.
Op roof en onrecht rust geen zegen.

Psalmgebed: Psalm 17 : 1-13 (NBV21)

¹ Een gebed van David.
Luister, HEER, ik vraag om recht,
luister naar mijn smeken,
hoor mijn gebed –
geen leugen komt over mijn lippen.
² Laat van U het oordeel komen,
laat uw oog mijn oprechtheid zien.
³ Beproeft en peilt U mijn hart,
onderzoekt U mij in de nacht,
U zult niets in mijn nadeel vinden,
geen kwaad kwam uit mijn mond.
⁴ Hoe de mensen ook leven,
ik houd mij aan het woord van uw lippen.
De weg van roof en geweld
heb ik altijd gemeden,
⁵ mijn voeten volgden uw spoor,
mijn stappen wankelden niet.
⁶ Ik roep tot U om hulp,
want U geeft mij antwoord.
Wil mij horen, God,
luister naar mijn spreken,
⁷ toon mij de wonderen van uw trouw.
Wie bij U schuilen redt U
van hun tegenstanders, met uw machtige hand.

⁸ Behoed mij als de appel van uw oog,
 verberg mij in de schaduw van uw vleugels
⁹ voor de goddelozen die mij geweld aandoen,
 voor de vijanden die mij naar het leven staan.
¹⁰ Hun hart is gevoelloos en gesloten,
 hun mond spreekt hoogmoedige taal.
¹¹ Ze sluiten mij in waar ik mijn voeten ook zet,
 ze houden mij in het oog en hopen op mijn val.
¹² Mijn vijand is een leeuw, belust op prooi,
 een roofdier dat zich schuilhoudt.
¹³ Sta op, HEER,
 ga op hem af en dwing hem op de knieën.
 Laat uw zwaard mij bevrijden van de goddelozen.

Zingen: *Psalm 107 : 5 en 7 (NB)*

5. Zij die in boeien lagen
 van duisternis en dood,
 omdat zij niet ontzagen
 wat hun de Heer gebod,
 hun hart, in zijn gericht
 geslagen en gebogen,
 werd hoog weer opgericht
 door zijn groot mededogen.
7. Laat ons nu voor den Heere
 zijn goedertierenheid
 toezingen en vereren
 de God die ons bevrijdt.
 Want wie zijn hulp verlangt,
 Hem aanroept in gebeden,
 verlost Hij uit de angst
 en leidt Hij tot den vrede.

Schriftlezing: *Johannes 18: 1-11 (NBV21)*

¹Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen. ²Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. ³Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. ⁴Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' ⁵Ze antwoordden: 'Jezus van Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. ⁶Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. ⁷Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus van Nazaret.' ⁸'Ik heb jullie al gezegd: "Ik ben het,"' zei Jezus. 'Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.' ⁹Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: 'Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.' ¹⁰Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht. ¹¹Maar Jezus zei tegen Petrus: 'Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?'

Zingen: Hemelhoog 175 (Sela / Getsemane)

1. De Vader die de Zoon een beker reikt,
tot aan de rand gevuld met bitterheid,
die Hem benauwt, tot wanhoop drijft.
Het water dat Hem aan de lippen staat,
een zee van zonden die Hem angstig maakt.
Hij gaat ons voor, Hij draagt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?
2. De schaduw van de dood valt in de hof,
waar Jezus worstelt met de wil van God:
de beker gaat Hem niet voorbij.
De diepte van zijn lijden, angst en pijn,
is dieper dan ons lijden ooit zal zijn.
Hij gaat ons voor, Hij drinkt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?
3. De Zoon die ons het brood, de beker reikt;
ons in zijn liefde en gemeenschap leidt,
gedenken wij in brood en wijn.
Wij drinken door zijn dood het leven in:
een zee van liefde schept een nieuw begin.
Nooit meer alleen, met Jezus één, totdat Hij komt.

Al wie dorst, wordt getroost in het brood, de beker wijn.
Neem het brood, proef van de wijn; gedenk dat wij vergeven zijn.
4. De Vader die zijn kind een beker reikt,
die overstroomt van goedertierenheid:
de wijnstok bloeit, de beker vloeit in eeuwigheid.

Overweging: 'Een ontwapenende Jezus'

Moment van stilte

Muzikaal moment: "t Is middernacht en in de hof", improvisatie Kees de Keijzer

Gebeden – Onze Vader

Zingen: Gezang 182 : 1 en 6 (Liedboek voor de kerken)

1. Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

6. Dank zij U, o Heer des levens,
die de dood zijt doorgedaan,
die Uzelf ons hebt gegeven
ons in alles bijgestaan,
dank voor wat Gij hebt geleden,
in uw kruis is onze vrede.
Voor uw angst en diepe pijn
wil ik eeuwig dankbaar zijn.

Zegenbede

In stilte de kerk verlaten

u na afloop van de dienst dit liturgieboekje weer inleveren?
--